

СПЕЦИФІЧНІ РИСИ МОВИ ЯПОНСЬКОЇ ДІЛОВОЇ КОМЕРЦІЙНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ

Озерська О.Ю.

*Харківський національний педагогічний університет імені Г.С.Сковороди,
м. Харків*

До ділової комерційної документації відносять документи великого обсягу, такі як договір, угода, контракт, протокол, меморандум тощо. Основні лінгвістичні характеристики є подібними до характеристик науково-технічної літератури, однак вони мають низку специфічних рис.

Найбільш специфічною є лексика ділових текстів, оскільки їй притаманна велика кількість термінів, утворених різними засобами, як за допомогою власно японських слів, так і запозичених з інших мов. Також використовуються різноманітні терміноутворюючі моделі, службові слова, слова, які забезпечують логічні зв'язки між окремими елементами висловлювань, різноманітні прислівники. У ділових текстах відсутні прислів'я, приказки, емоційні слова, лексика є нейтральною.

З граматичної точки зору в мові ділових текстів використовуються стабільні граматичні норми писемного мовлення. Широко розповсюджені практично всі частини мови, крім особових займенників і вигуків. Часто вживаються пасивні і невизначено-особові конструкції. Основним способом є дійсний, або спосіб нейтральної вірогідності, форми можливого (імовірнісного) способу практично не вживаються. Характерними є сталі граматичні конструкції. Виключені як ввічливі, так і грубі форми.

Синтаксичний аналіз свідчить про те, що в текстах ділової комерційної документації переважають відносно довгі речення, в основному складносурядні і складнопідрядні усіх типів. Рідко зустрічаються порівняльні конструкції. Часто використовується синтаксичний зв'язок за допомогою серединних форм дієслова. Речення у великій кількості містять розповсюджені означення, однорідні члени. Характерний чіткий нормативний порядок слів, відсутність інверсій. Також відсутні окличні, питальні, будь-які емоційні речення.

Ділова комерційна документація має певні стилістичні характеристики. Її стиль сформувався в результаті соціальної потреби, основною вимогою якої є точне і чітке викладення, перенос головного акценту на логічний, а не емоційний бік інформації, строга композиційна чіткість, інформативність й економічність.

Отже, усі ці специфічні риси з'явилися під впливом екстралінгвістичних факторів, головним з яких є необхідність адекватного, чіткого і оптимального вираження змісту. Також впливає і писемна форма повідомлення, установка на точність, стислість, об'єктивність і логічність викладення.